

Spm. nr. S 1755

Til trafikministeren (2/3 2000) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren genoverveje ministeriets umiddelbare afvisning af, at sikre en synshal for store køretøjer i Næstved?«

Begrundelse

Personalet ved synshal Næstved har i brev af 18. februar 2000 til bl.a. trafikministeren tilkendegivet, at ministeriets oprindelige - og umiddelbare - afvisning af, at sikre en synshal for store vogne i Næstved, hviler på et forkert grundlag.

På denne baggrund ønskes oplyst, om ikke ministeren vil være villig til at genoverveje den umiddelbare afvisning.

For virksomhederne på Sydsjælland er det en ikke uvæsentlig omkostning at skulle køre langt til nærmeste synshal, hvis Næstved ikke længere kan opfylde deres behov.

Enhver sammenligning med andre områder i Danmark, der hviler på samme befolkningsgrundlag som Næstved, tilsiger, at der bør være en synshal også for store vogne i Næstved.

Svar (17/3 2000)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg er bekendt med, at synspersonalet i Næstved i en pressemeddelelse har gjort rede for sit syn på de såkaldte flådeejersyn.

Jeg er naturligvis enig med personalet og regionsledelsen i, at forudsætningen for at indgå aftaler om afholdelse af flådeejersyn må være, at såvel det psykiske som det fysiske arbejdsmiljø bliver bedømt som tilfredsstillende.

Da der ikke er fremkommet sådanne oplysninger, som ændrer grundlaget for, at der i sin tid blev truffet beslutning om at ombygge synshallerne i Vordingborg, Køge, Ringsted og Slagelse, finder jeg ikke anledning til at genoverveje den trufne beslutning.

mål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 4319, lød således:

Til trafikministeren (25/1 2000) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren redegøre for den svenske ordning med gratis færger i skærgården og herunder redegøre for, hvilke hindringer der måtte være for, at Danmark kan indføre en tilsvarende ordning i betjeningen af de mindre ø-samfund i Danmark?«

Supplerende svar (17/3 2000)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Som den forrige trafikminister oplyste i sit foreløbige svar af 31. januar 2000 anmodede Trafikministeriet på foranledning af ovenstående spørgsmål de svenske myndigheder om en udtalelse. Mit svar er for så vidt angår redegørelsen for den svenske ordning baseret på det svar, Trafikministeriet har modtaget fra det svenske Näringsdepartement.

Näringsdepartementet oplyser, at en vej ifølge den svenske vejlov defineres som en vejbane med tilhørende vejanordninger. En vejanordning kan f.eks. være en til vejen tilsluttet bro eller færge med færgeleje, som er nødvendig for offentlig færdsel eller som i øvrigt kan antages at få væsentlig betydning for offentligheden og som er etableret af vejadministratoren eller administreres af denne.

En færge, som er en del af en offentlig vej, er gratis. I den svenske vejlov defineres en offentlig vej som en vej, hvor staten eller en kommune er »våghållare« ifølge vejloven. En vej skal i svensk ret normalt være offentlig, hvis

- vejen er nødvendig for offentlig trafik, f.eks. for at kunne få adgang til en offentlig »indretning«, dvs. et sygehus eller en skadestue, kirker eller kirkegårde, togstationer og flyvepladser eller andre former for trafikterminaler m.v.,
- gennemfartstrafikken er flere end 100 køretøjer pr. døgn,
- den lokale trafik er mere end 150 køretøjer pr. døgn,
- der bor mindst 200 fastboende ved vejen, og
- vejen er nødvendig som forbindelse mellem to punkter, og benyttelse af alternative offentlige veje ville indebære en omvej på mere end 20 km eller 20 minutter.

Ad spm. nr. S 1209

Fra trafikministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Kolstrup stillet spørgs-